

Спадала вниз оголена вода

Дмитро Павличко

Спадала вниз оголена вода
Просяяна, весела, молода,
Як дівчина, що вибігла з ріки:
Ряхтіли в сонці стегна і литки,
Сміялась проть прозора і нага,
Біліла на губах її жага,
Горіли клином кучері між ніг,
Я, роздягаючись, до неї біг,
Вона приймала радісно мене,
Як дух, я входив в тіло водяне.
Вона сміялась від моїх торкань,
Просила: "Що ти робиш? Перестань!"
І тілом, що лилось, як сонця плин,
Мені вмивала душу до глибин.
Натішившись, я падав на траву,
І слухав її мову дзвонкову,
І чув, як сміх її під серце б'є,
Як випаровує життя моє!